

restordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne. Reglerne i forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. finder tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når en medlemsstat i henhold til artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. har betinget sig, at den pågældende person føres tilbage til den pågældende medlemsstat for der at afsones sanktionen med henblik på at undgå, at den pågældende person forbliver ustraffet.

Efter de bestemmelser i rammeafgørelsen vedrørende arrestordren, som der henvises til (artikel 5, stk. 3, og artikel 6, nr. 4), kan udlevering af en medlemsstats egne statsborgere til retsforfølgning i en anden medlemsstat betinges af, at de pågældende statsborgere tilbageføres med henblik på afsoning i hjemstaten.

Ifølge præambelbetragtning nr. 6d i forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. indebærer artikel 19a bl.a., »at fuldbyrdesstaten kan undersøge, om der foreligger grunde til afslag efter artikel 9, herunder kontrol af princippet om dobbelt strafbarhed, hvis fuldbyrdesstaten har afgivet en erklæring i henhold til artikel 7, stk. 4, som betingelse for anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen, og overveje, om den vil udlevere den domfældte eller fuldbyrde dommen i medfør af artikel 4, stk. 6, i [rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre]«. Om betydningen heraf henvises til pkt. 3.1 nedenfor.

Det fremgår endvidere af [artikel 20](#) i forslaget til rammeafgørelse, at rammeafgørelsen skal anvendes i forholdet mellem medlemsstaterne i stedet for bl.a. Europarådets konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983 med tillægsprotokol af 18. december 1997 og den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkning af 28. maj 1970.

Medlemsstaterne kan dog fortsat anvende eksisterende aftaler eller ordninger for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge rammeafgørelsens bestemmelser og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurene for fuldbyrdelse af sanktioner, jf. [artikel 20, stk. 2](#). Efter artikel 20, stk. 3, kan medlemsstaterne endvidere indgå sådanne bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttrædelse.

Det fremgår endelig af [artikel 20 a](#), at anmodninger, der modtages efter den dato, hvor medlemsstaterne skal have gennemført rammeafgørelsen, som udgangspunkt skal behandles efter de nationale gennemførelsesbestemmelser. Denne dato er endnu ikke fastsat.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Forholdet mellem rammeafgørelsen og den gældende lovgivning om overførelse af domfældte til afsoning

Forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. indeholder elementer, der svarer til de gældende regler efter loven om international fuldbyrdelse af straf, som henviser til henholdsvis Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte med tillægsprotokollen af 18. december 1997, og den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger af 28. maj 1970. Forslaget til rammeafgørelse adskiller sig imidlertid fra konventionernes regler på en række væsentlige punkter. Rammeafgørelsen har således et snævrere geografisk anvendelsesområde (medlemsstaterne i Den Europæiske Union) og forlader i et vist omfang princippet om, at det er frivilligt for fuldbyrdesstaten at modtage domfældte til afsoning. Efter rammeafgørelsen vil Danmark som udgangspunkt blive forpligtet til at overtage egne statsborgere, som bor her i landet, til afsoning uafhængigt af de pågældendes samtykke, når de ved en endelig dom i en anden medlemsstat er idømt en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning. Forslaget til rammeafgørelsen indeholder også flere formelle regler om sagens behandling end de eksisterende regler.

Rammeafgørelsens bestemmelser skal ifølge artikel 20 træde i stedet for de tilsvarende bestemmelser i konventionerne ved anmodninger om overførelse af domfældte mellem medlemsstaterne.

Forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. er i vidt omfang opbygget efter samme model som de øvrige rammeafgørelser om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser, herunder navnlig Rådets rammeafgørelse af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om bødestraf, der er gennemført med vedtagelsen af lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning mv. gennemføres ved indsættelse af et særligt kapitel om fuldbyrdelse af afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning (kapitel 6a). Det vil herudover bl.a. være nødvendigt at ændre i reglerne i lovens kapitel 12 om behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser for at gennemføre rammeafgørelsens sagsbehandlingsregler.